

Ránk is gondoljanak

A város peremén élő, távol eső üzemek dolgozói vagyunk és szerény hajlékaink, az úgynevezett Miklovics-telepen vannak. Egyetlen bekötötünk a Váci út, amely, nem is szólva az őszi és tavaszi csapadékokról, de még egy közepes nyári esőzés után is, majdnem járhatatlanná válik.

Nem kérünk lehetlent, de szeretnénk, ha ránk is gondolnának az illetékesek. Mi, a környék lakói, valamennyien szívesen vállalnánk az útjavítás oroszlanrészét társadalmi munkában. Kérjük, tegyék lehetővé, hogy eltűnjön bekötötünkünk a sártenger.

A Miklovics-telep és a Váci út lakói.

ÖTEN AZ ASZTAL KÖRÜL

Nagy munkában találok az öt tagból álló, kis, négyzetes asztal körül ülő társaságot. Látszik, ez az összeráncolt homlokokon, a töprengő arcokon. Egymás mellett ülnek: Nagy András, a Hercegszántói Lenin Termelőszövetkezet elnöke, Likár István agronómus, Mitos József elnökhelyettes, s a vezetőségnek még két tagja, Filákovics István és Horváth István.

950 hold kukorica

Eppen Likár István magyaráz a többieknek.

— Kilencszázötven holdon vetünk az idén kukoricát.

— Kétszázötven sertést állítottunk be hizlálásra, ezeket a nyáron átadjuk. Szeptemberben újabb négyszázat szándékozunk leszerződni. Figyelembe szükséges venni azt is, hogy jövőre még többet akarunk hizlálni. Időben kell tehát tartálkáról gondoskodni.

Közös állatállomány — saját erőből

Azt mondani sem kell, hogy a sertéseket úgy adták össze a tagok és mint az elnök tájékoztatásából kiderül, az állattenyésztést számottevően akarják növelni.

— Saját erőből létrehozunk egy 50 darabból álló szarvasmarhaállományt. Hatvankét hizómarhát adunk át az államnak ez évben, tervezzük egy 30 darabból álló tenyészkoca-

Könnyebb a nők munkája

a Kecskeméti Baromfifeldolgozó Vállalatnál

Aki az év elején járt a Kecskeméti Baromfifeldolgozó Vállalat tojáslámpázójában, s most újra betérne ide, elcsodálkozna a változások láttán. Én is ezt tettem. Nem gondoltam arra, hogy ez az üzemszervezés megkezdését tartogató számomra. Mi készített az elcsodálkozásra? A tojásfeldolgozás, ahogy itt mondják, a lámpázás új módja.

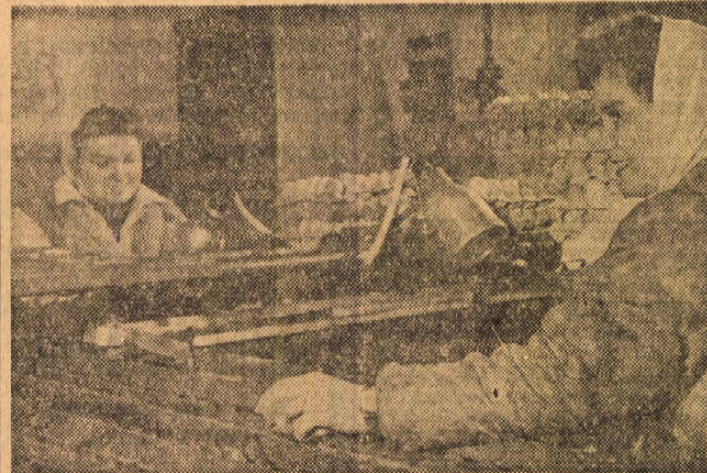
Január elején a félig sötét helyiségekben a lámpázógép mellett még állva világították át a tojásokat. S most egy hosszú szalag mellett ültek. Vagy tízen lehettek. Miszlai

elvtársnőtől, az üzem párttitkárától kérdeztem: — Mióta dolgoznak ezzel az új módszerrel? — Január 20-a óta — felelte. — Régen, ha egy új módszert vezettünk be — folytatja — nagy volt az idegenkedés. Most azonban más a helyzet...

— Úgy igaz...!

De nemcsak az idősek, hanem a fiatalok is örülnek az új feldolgozási módszernek. Azt mondják: így kényelmes dolgozni.

Az új módszer előnyös a dolgozóknak azért is, mert

Kéri Margit és Való Marika KISZ-fiatalok segítenek abban, hogy brigádjuk mielőbb elnyerje a szocialista címet.

Kiss Istvánné, aki húsz, vagy még ennél is több éve tapodja a gyárat, azt mondja: — Ha fiatal korunkban is így gondoskodtak volna rólunk, akkor most nem lenne visszeres a lábam. Igaz-e? — fordul Kékény Lászlóné felé.

Dlös Sándorné, a Béke-brigád vezetője, munka közben.

nem kell annyit jobbra-balra forgolódni mint régebben. Ezenkívül gyorsabb a csomagolás is. Régebben az export-áru csomagolása egésznapot vett el, s emiatt csomagolatlanul maradt a belföldnek szánt áru. Most ez a gond is megoldódott.

— Igaz, a változás nem járt termelékenységgel emelkedéssel, viszont az asszonyokat és lányokat felmenti az egésznapos fárasztó álldogálástól. Ez utóbbi azonban nálunk legalább olyan fontos, mint az előbbi.

Venezs—Pásztor

Traktoros iskola Izsákon

Traktoros iskola indult negyvenöt résztvevővel az Izsáki Állami Gazdaságban. Ezen a tanfolyamon részt vesznek a többiek között Dunavecse, Orgovány és Solt község traktorosai is.

A traktoros tanfolyam célja, hogy hat hét alatt jogosítványt nyáltsa el a traktorosokat, és szakképzett traktorosokat adjon

F. Tóth Pál:

Az öntudatra ébredés

Az első nemzetközi nőnap 50. évfordulójára.

Az öntudatra ébredés ott sistergett már a mélyben, szebb utat hirdető remény tűndökölt a nők szemében.

Csak a szózat kellett, biztató és bátorító harci jel — az összefogás jelszava s a cél: lobogó fényivel.

Mert szolgálta volt a nő, férje vásárolt otthoni foglyát, kötözte százados guzsaly: erre vagy jó, semmi jobbra.

Kötözte százados guzsaly: gyárak ólcsó, gyenge rabja lehetsz s ez épp elég, ne nézz vágyón a fényező napba.

Szülj gyereket, a sorsod ez, s vajdó, furcsa bánat, mert nem tiéd csöpp magzatod, vére kell majd a hazának...

Mig átölelted reszketőn, rémitett a holnap képe — a háború, mely tört dobál anyák pihegő keblébe.

S lázadtál e fantom ellen és sikoltottad: riadó! És ezt harsogtad: lesz erőnk a gyilkos kezét lefogó...

Szövetséget az alázat, rabság és pusztulás ellen — erős szálakat szövöttek a makacs emberszivekben.

Oh, életadó társaink, akiket meggyötört a kín, s nevétek asszonyi állat volt csupán — e verset im

most néktek, csak néktek írtam, s arra gondoltam, mily tenger szót róhatnék a papírra búske szép tetteitekkel.

S ha tölem más kincs nem telik mint ritmust ükeltető strófa, hadd szárnyaljon az messzire, mintha csak madárka volna.

Hadd zengedezze szertesztét: lappang még öntudat mélyben, de trónol is és tette hív asszonyimilliók szívében.

A talált pénz

Az ivószoba amúgy a külsőjében semmit sem különbözik az effajta puztából lett falvak kisvendéglővé előléptetett kocsmáitól. A polcon csillogó rendben sorakoznak a rumos, kevertes üvegek, a falakon viharvert plakát, meg féltucat írásos figyelmeztetés, hogy »kutyát a helyiségbe behozni tilos«, meg hogy »énekelni, lármázni nem szabad!« — s effélék.

De nem is jut eszébe senkinek a kurjongatás. Mert ha a helyiség képe nem is sok különbséget mutat a régi fajta szolid kocsmára, meg a kisvendéglő közt, — társasága az utóbbihoz méltóan viselkedik. Mind pufajkába bújt, amolyan »egyenruhás« vendég, hiszen az egész falu férfinépe az állami gazdaságban, meg a két termelőszövetkezetben keresi a kenyeret.

Munka után vannak — az asszonyok most teszik fel otthon fóni a vacsorát —, benéztek hát ide, nem is annyira az ital mint a terepere, no meg a biliárd kedvéért. A bort mind szózával kéri (a töményeszes üveget egyszer sem kell kézbevennie a csapnának esténként), s a fröccs-

be olykor-olykor behörpintve csattogtatják a piros meg fehér csontgolyókat. Egy kisebb társaság a lottó esélyein tanakodik. A hangadóra irigykedő tisztelettel néznek a többiek, mert a kollektíva — amelyben játszik — nemrég nyert négyes találattal valami 120 ezer forintot.

— Hiába, bolondnak bolond a szerencséje! — hecceli egy barnakéjú legény. — Nekem is behajthatna valaki az ablakon párezer forintot!

— Ugyan mit csinálnál vele? Hiszen a Dárius kincseit is megkeresed a traktorral — így a másik.

— Majd leszel te is fiatal házas, oszt megtudod. Hiányzik még a konyhabútor, az öregeket mi tartjuk, aztán hamarosan itt a gyerek is — fogja szemérmes örömmel halkabba a hangját.

...Az ivóba új vendég érkezik. Nem falubeli, — azonnal megösmerszik rajta. Einyútt kajla kalapban, a nadrágja is régen mondták, hogy de szép új színe van. Nagyfröccsöt rendel, s egy hajtásra megissza.

— Jó a huzatja bátyám! —

jegyzik meg mellette kötekedve.

— Nem vagyok ám én borívó, de most igen elszomjaztam! — mosolyodik el restelkedve. — A városból jövök biciklivel, és még tizennégy kilométer van előttem. Hízókat vittünk a sógorral a piacra, nekem még dolgom akadt, adót fizettem, miféne, most kerekkezek haza...

Ehes is lehet, mert a szemem megakad az üvegpuhl mögött pirosuló pogácsákon. Kettőt kér s rágszálva az asztalhoz húzódik. Irományokat húz elő a belsőszékből, adócskekkeket silabizál, s aprópénzért kutat, hogy fizessen.

— 'sten áldja! — köszön el illemtudóan, s a kerékpár belevész a homályosodó alkonyatba.

A feketeképu traktoroslegény a biliárdozó cimborához igyekszik, s valami puhára lép az asztal mellett. Vátszó börtárca, benne kemény kötegebe hajtogatva pénz. Sok pénz, csupa százás.

— A mafla szentségét, ez meg elszórta a hízókat árát! — káromkodik hangosan. Tízen is melléugranak. Az hát, az idegen vendég pénze, ott van a tárcában a mázsacédula is.

— Megszámoljuk itt egymás előtt, maga meg, Sándor bá-

tyám, elteszi és visszaadja ennek a szerencsétlennek — rendelkezik a legény. — Ha előbb nem, otthon majdcsak észreveszi, hogy hiányzik.

A tárcában 2300 forint van, a boltvezető elzárja. Még egy darabig zsonganak az esetről, szidják is, sajnálják is az ügyefogyott embert, — de mert a vacsoracsillag már igen fényesen ragyog, hazakaszálónak.

— Te — löki oldalba a szerencsés megtalálót a társaság. — Láttá valaki, amikor felvetted a pénzt?

— Nem — néz rá amaz értetlenül. — Nem hiszem. De miért?

— Azért — akadozik a másik hangja —, mert hátha nem is keresné a gazdája. Nem tudhatja, hol vesztette el...

— Hülye vagy, egykomám! — vonja meg a vállát nyugodtan a másik. — Én lelkemre nem veszem kétezer párszáz forintért senki szerencsétlenségét. Biztosan van annak a pénznek száz helye, látad, milyen kopott volt a kisöreg!

...Amodébb egy faluval a tárcá gazdája szemhunyást sem aludt. Felesége — ki nem fogva a sírásból — örvöngött, átkozódott.

Gáspár Klára